

Súd: Okresný súd Ružomberok
Spisová značka: 2C/116/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5915202577
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 07. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Branislav Klukoš
ECLI: ECLI:SK:OSRK:2015:5915202577.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Ružomberok samosudcom JUDr. Branislavom Klukošom v právnej veci navrhovateľa: S. X., nar.XX.X.XXXX, bytom P. A. XX/XX, I., proti odporkyni: E. X., nar.XX.X.XXXX, bytom P. XX, I., právne zastúpenej JUDr. Zuzanou Baloghovou, advokátkou so sídlom Madačova 7, Ružomberok, v konaní o zrušenie vyživovacej povinnosti na nevydatú matku, takto

r o z h o d o l :

Súd návrh navrhovateľa v celom rozsahu zamieťa.

Odporkyni sa priznáva náhrada trov konania - trov právneho zastúpenia vo výške 279,20 eur, ktoré jej je navrhovateľ povinný zaplatiť v lehote do 3 dní od právoplatnosti výroku tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 30.4.2015 sa navrhovateľ domáhal, aby súd zrušil jeho vyživovaciu povinnosť voči odporkyni, ktorá bola naposledy určená uznesením Okresného súdu Ružomberok sp.zn. 3C/139/2014-71 zo dňa 11.11.2014.

Navrhovateľ návrh po skutkovej stránke odôvodnil tým, že uznesením Okresného súdu Ružomberok sp.zn. 3C/139/2014-71 zo dňa 11.11.2014 bol schválený súdny zmier, kde sa zaviazal prispievať na výživu odporkyne sumou 50,- eur mesačne vždy do každého 20.dňa v mesiaci vopred počnúc dňom 16.6.2014. Túto vyživovaciu povinnosť si plní pravidelne. Od posledného rozhodnutia súdu sa zmenili okolnosti na posúdenie vyživovacej povinnosti navrhovateľa voči odporkyni, nakoľko v tom čase bol zamestnaný. Jeho pracovný pomer skončil dňa 15.4.2015 na návrh zamestnávateľa z dôvodu znižovania stavu zamestnancov, pričom od 17.4.2015 je evidovaný na úrade práce a jeho príjem sa preto podstatne znížil.

Odporkyňa sa písomne k podanému návrhu nevyjadrila.

Na pojednávaní konanom dňa 27.5.2015 navrhovateľ v plnom rozsahu zotrval na podanom návrhu. V čase konania pojednávania uviedol, že je vedený na úrade práce a hľadá si zamestnanie a chodí po zamestnávateľoch. Na otázky samosudcu uviedol, že dávku v nezamestnanosti od sociálnej poisťovne asi nedostane, nakoľko nespĺňa zákonné podmienky. Žil u rodičov, ktorí ho chovali. Uviedol, že sa uchádzal o prácu v spoločnosti HB-count, ktorá prevádzkuje kaviareň v kultúrnom dome na pozíciu barman-čaišník. Doplnil, že v minulosti pracoval v Anglicku, asi pred piatimi alebo šiestimi rokmi, bolo to tri mesiace, kde upratoval izby. Má stredoškolské vzdelanie s maturitou, pričom v Žilinskom kraji sa informoval na prácu iba telefonicky, o čom nevedel doložiť listinné dôkazy.

Právna zástupkyňa odporkyne k návrhu navrhovateľa uviedla, že s uvedeným návrhom nesúhlasí, nakoľko pomery odporkyne sa od posledného rozhodnutia súdu nezmenili, odporkyňa poberá rodičovský

príspevok vo výške 203,20 eur a prídavok na dieťa vo výške 23,52 eur. Výdavky odporkyne sú rovnaké ako v čase posledného rozhodovania súdu, kde bol schválený súdny zmier. Poukázala na obsah pripojeného spisu 9P/25/2015, kde boli zhrnuté všetky príjmy a výdavky odporkyne. Navrhovateľ v tomto konaní nepreukázal, že by sa konkrétne riadne zaujímal o pracovnú pozíciu a že by vyčerpал a využil všetky ponuky, ktoré sú možné, aby sa mohol zamestnať. Ďalej poukázala na skutočnosť, že navrhovateľ nepreukázal, prečo s ním zamestnávateľ ukončil pracovný pomer, keď tam ostali ďalší traja zamestnanci z Ružomberka. Súdu predložila niekoľko pracovných ponúk na jeho pracovnú pozíciu čašník alebo barman.

Na pojednávaní konanom dňa 27.7.2015 navrhovateľ zotrval na podanom návrhu. Na otázky samosudcu uviedol, že situácia sa zmenila, nakoľko od 15.6.2015 opätovne pracuje na základe dohody o vykonaní práce, za polovicu mesiaca jún odpracoval 80 hodín. Na otázky samosudcu, aby sa teda vyjadril, prečo mu podľa zamestnávateľa bola vyplatená odmena za polovicu mesiaca jún iba vo výške 29 hodín, tento rozdiel nevedel uviesť, pričom doplnil, že jeho súčasný čistý príjem je okolo 400,- až 450,- eur v čistom. Tiež ďalej uviedol, že si zobral úver vo výške 7.200,- eur, ktorý bude splácať 10 rokov, nakoľko si požičal od sestry 4.500 libier, chcel jej to vrátiť, avšak v tých časoch mal biedny príjem, takže úver si zobral preto, aby mal niečo pre rodinu a aby mal z čoho žiť, pričom niekedy mu musia so splácaním pomôcť jeho rodičia.

Odporkyňa vo svojej výpovedi na pojednávaní konanom dňa 27.7.2015 uviedla, že s návrhom nesúhlasí, nakoľko jej pomery sa od posledného rozhodnutia súdu nezmenili. Poberá naďalej iba rodičovský príspevok a prídavok na dieťa. Dodala, že otec sa o dieťa nezaujíma.

Právna zástupkyňa odporkyne poukázala na skutočnosť, že dôvodom na zmenu súdneho rozhodnutia je to, že sa museli zmeniť pomery od posledného rozhodnutia. V čase podania návrhu mal navrhovateľ finančné prostriedky na to, aby mohol splácať svoje záväzky, a teda neexistuje dôvod, aby súd zrušil vyživovaciu povinnosť navrhovateľa voči odporkyne. Podstatnou je tá skutočnosť, že sa odporca počas priebehu konania zamestnal. Poukázala na rozpor medzi tým, čo uviedol navrhovateľ a tým, čo vyplývalo z potvrdenia jeho zamestnávateľa, nakoľko samotný navrhovateľ uviedol, že za mesiac jún 2015 odrobil 80 hodín a v potvrdení od zamestnávateľa mu bola priznaná odmena iba za 29 hodín. V tomto konaní ako aj v predchádzajúcich konaniach bol vždy problém zistiť skutočný príjem navrhovateľa, nakoľko v predchádzajúcich konaniach bolo zistené, že hrubá mzda je iná, resp. vyššia ako to deklaroval navrhovateľ. Nebol žiaden dôvod, aby si navrhovateľ bral spotrebný úver, takisto spochybnila aj zmluvu o pôžičke medzi sestrou navrhovateľa a navrhovateľom, ktorú predložil navrhovateľ. Nakoľko sa teda nepreukázala žiadna zmena od posledného rozhodnutia súdu, pričom aj keď navrhovateľ v inom konaní vedenom na tunajšom súde zobral návrh na zníženie výživného na mal. dieťa späť, pričom odporkyňa sa zaviazala, že bude súhlasiť so zrušením vyživovacej povinnosti v tomto konaní, vychádzala z čistého príjmu 400,- eur mesačne, avšak táto skutočnosť sa nepreukázala ako pravdivá, čiže odporkyňa nesúhlasila v tomto konaní so zrušením vyživovacej povinnosti. Nakoľko je navrhovateľ v súčasnej dobe zamestnaný, je schopný platiť na výživu odporkyne.

V rámci dokazovania sa súd ďalej oboznámil aj s obsahom listín založených v spise, a to s dohodou o ukončení dohody o vykonaní práce zo dňa 14.4.2015, s potvrdením Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Ružomberok o zaradení navrhovateľa do evidencie uchádzačov o zamestnanie od 20.4.2015, so správou Sociálnej poisťovne, pobočka Liptovský Mikuláš, s čestným vyhlásením otca navrhovateľa zo dňa 22.5.2015, s vyhlásením spoločnosti HB-count s.r.o. so sídlom Púpavova 26, Bratislava, s prehľadom ponuky prác na pracovnú pozíciu barman-čašník v Žilinskom kraji, s výpisom z účtu odporkyne, s potvrdením o mzde navrhovateľa za mesiac jún 2015, s vyjadrením navrhovateľa zo dňa 27.7.2015, s výpisom z účtu navrhovateľa, so zmluvou o pôžičke uzatvorenou medzi navrhovateľom a sestrou navrhovateľa zo dňa 4.2.2010.

Súd sa ďalej oboznámil aj s obsahom pripojeného spisu tunajšieho súdu sp.zn. 3C/139/2014 ako aj 9P/25/2015, osobitne s dohodou o vykonaní práce zo dňa 16.6.2015, pričom zistil a ustálil nasledovný skutkový a právny stav:

Uznesením Okresného súdu Ružomberok sp.zn. 3C/139/2014-71 zo dňa 11.11.2014 bol schválený súdny zmier, na základe ktorého sa odporca (v tomto konaní navrhovateľ) zaviazal prispievať na výživu navrhovateľky (v tomto konaní odporkyne) sumu 50,- eur mesačne vždy do každého 20.dňa v

mesiaci vopred počnúc dňom 16.6.2014, pričom zameškané výživné nevzniklo. Predmetné uznesenie nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť dňom 20.12.2014. V čase schválenia súdneho zmiernu bol navrhovateľ zamestnaný na základe dohody o vykonaní práce. Navrhovateľ podal návrh na zrušenie vyživovacej povinnosti z toho dôvodu, že dňa 15.4.2015 skončil pracovný pomer u zamestnávateľa na základe dohody z dôvodu znižovania stavu zamestnancov a od 17.4.2015 bol evidovaný na úrade práce, teda jeho príjem sa podstatne znížil. Z tohto dôvodu sa preto domáhal, aby súd zrušil vyživovaciu povinnosť. Okrem uvedeného konania prebiehalo na tunajšom súde aj konanie pod sp.zn. 9P/25/2015, v ktorom sa navrhovateľ ako otec mal. dieťaťa domáhal zníženia vyživovacej povinnosti na mal. dieťa. V uvedenom konaní otec zobral návrh na začatie konania v celom rozsahu späť, pričom súd konanie v tejto veci uznesením tunajšieho súdu zo dňa 8.7.2015 zastavil.

Podľa § 74 ods. 1 Zákona o rodine otec dieťaťa, za ktorého matka dieťaťa nie je vydatá, je povinný najdlhšie po dobu dvoch rokov, najneskôr odo dňa pôrodu prispievať matke primerane na úhradu jej výživy a poskytnúť jej príspevok na úhradu nákladov spojených s tehotenstvom a pôrodom.

Podľa § 78 ods. 1 Zákona o rodine dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

Podľa § 78 ods. 2 Zákona o rodine ak dôjde k zrušeniu alebo zníženiu výživného pre maloleté dieťa za uplynulý čas, spotrebované výživné sa nevracia.

Na základe vykonaného dokazovania, po výsluchu účastníkov konania a po oboznámení sa s listinnými dôkazmi mal súd za preukázané, že návrh navrhovateľa je v celom rozsahu nedôvodný. Podaným návrhom sa navrhovateľ domáhal zrušenia vyživovacej povinnosti voči odporkyni titulom príspevku na výživu nevydatej matke. Navrhovateľ svoj návrh odôvodnil tou skutočnosťou, že od 15.4.2015 skončil jeho pracovný pomer a od 17.4.2015 bol evidovaný na úrade práce, jeho príjem sa podstatne znížil a nebol schopný prispievať na výživu odporkyne. Z vyššie citovaných zákonných ustanovení vyplýva, že dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Podaným návrhom sa navrhovateľ teda domáhal zrušenia vyživovacej povinnosti voči odporkyni z toho dôvodu, že sa zmenili od posledného rozhodnutia súdu jeho pomery. Z vykonaného dokazovania však vyplynulo, že navrhovateľ je od 16.6.2015 opäťovne zamestnaný na základe dohody o vykonaní práce u toho istého zamestnávateľa, u ktorého skončil pracovný pomer dňa 15.4.2015. Navrhovateľ vo svojej výpovedi uviedol, že jeho čistý priemerný mesačný príjem bude predstavovať 400,- až 450,- eur. Okrem tejto skutočnosti však súd z výpisu z účtu navrhovateľa zistil, že navrhovateľ uzatvoril so svojou sestrou dňa 4.2.2010 zmluvu o pôžičke, na základe ktorej mu jeho sestra požičala 4.500,- anglických libier, ktoré sa zaviazal vrátiť v lehote do 31.12.2015. Z výpisu z účtu navrhovateľa vyplynulo, že navrhovateľ si zobral v mesiaci marec 2015 spotrebný úver vo výške 7.220,- eur. Navrhovateľ nedokázal súdu hodnoverne uviesť, z akého dôvodu si zobral pôžičku od sestry a následne spotrebný úver. Nedokázal racionálne vysvetliť, na aký účel tieto peniaze potreboval. Obmedzil sa iba na konštatovanie, že mal v tom čase nízky príjem a že si zobral úver na to, aby mohol sestre vrátiť pôžičku a prilepiť si, nakoľko v tom čase mal nízky príjem. Zo zmluvy o pôžičke však vyplynulo, že pôžička bola splatná až 31.12.2015, a teda nebol dôvod, aby si navrhovateľ zobral úver a vrátil sestre peniaze pred uplynutím platnosti pôžičky. Takisto z vykonaného dokazovania vyplynulo, že navrhovateľ neuviedol súdu pravdu o výške svojho čistého mesačného príjmu, nakoľko vo svojej výpovedi na pojednávaní uviedol, že za obdobie od 15.6.2015 do 30.6.2015 odpracoval 80 hodín, pričom podľa potvrdenia od zamestnávateľa mu bola vyplatená, resp. mu bude vyplatená mzda iba za 29 odpracovaných hodín. Tento rozdiel nevedel súdu vysvetliť a aj táto skutočnosť preukazuje to, že navrhovateľ nehovoril pravdu o výške svojho príjmu, resp. zamestnávateľ sa snaží umelo znížiť jeho príjem, či už z dôvodu vyhnutia sa odvodovej povinnosti, resp. z iných dôvodov. Táto skutočnosť však nemôže byť na ľarchu odporkyne. Z pripojeného spisu vedeného na tunajšom súde pod sp.zn. 9P/25/2015, v ktorom sa navrhovateľ domáhal zníženia vyživovacej povinnosti voči mal. dieťaťu, síce vyplynulo, že navrhovateľ zobral návrh na zníženie výživného na mal. dieťa späť, oproti záväzku odporkyne súhlasiť so zrušením vyživovacej povinnosti v tomto konaní, avšak odporkyňa s týmto súhlasila iba za predpokladu, že príjem navrhovateľa je okolo 400,- eur mesačne. Táto skutočnosť sa však ukázala nepravdivou, a preto odporkyňa nesúhlasila so zrušením vyživovacej povinnosti navrhovateľa voči svojej osobe. Súd teda v konaní zistil, že od posledného rozhodnutia súdu sa nijako nezmenili pomery na strane navrhovateľa alebo odporkyne. Odporkyňa mala rovnaké príjmy a výdavky ako v čase posledného rozhodnutia súdu, naopak navrhovateľ sa v priebehu konania zamestnal, zobral si spotrebný úver, a teda má dostatok finančných prostriedkov na to, aby mohol

prispievať na výživu odporkyne počas plynutia zákonnej 2-ročne lehoty. Aj keď sa v spise nachádza čestné prehlásenie otca navrhovateľa, že mu pomáha príspevkami na živobytie a bývanie, skutočnosť, že si odporca zobral spotrebný úver a jeho účel nevedel riadne zdokladovať, znamená, že navrhovateľ disponuje dostatočnými prostriedkami na to, aby mohol prispievať na výživu odporkyne. Odporkyňa tým, že sa stará o mal. dieťa, má značne zníženú možnosť zamestnať sa a dosahovať príjem, a preto práve zákon pamätá na takéto prípady v ustanovení o príspevku na výživu nevydatej matke. Keďže v konaní teda bolo preukázané, že navrhovateľ je zamestnaný, pričom si zobral aj spotrebný úver a pôžičku od sestry, teda disponuje prostriedkami na to, aby mohol platiť na výživu odporkyne, súd jeho návrh ako nedôvodný v celom rozsahu zamietol.

Pokiaľ právna zástupkyňa odporkyne navrhla, aby súd doplnil dokazovanie a zabezpečil výpltnú pásku navrhovateľa za mesiac jún 2015 ako aj výpis z účtu za mesiac júl 2015, súd návrhy právnej zástupkyne odporkyne ako nedôvodné v celom rozsahu zamietol, nakoľko súd mal zistený skutkový základ v potrebnom rozsahu na to, aby mohol vyhlásiť rozsudok. V konaní boli dostatočne zistené príjmové a majetkové pomery navrhovateľa, a preto súd návrhy na vykonanie dokazovania ako nedôvodné v celom rozsahu zamietol.

O trovách konania súd rozhodol s poukazom na ust. § 142 ods. 1 OSP tak, že priznal odporkyne, ktorá mala v konaní úspech, nakoľko návrh navrhovateľa bol v celom rozsahu zamietnutý, právo na náhradu trov konania potrebných na účelne uplatňovanie a bránenie práva proti navrhovateľovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Účelne vynaložené trovy odporkyne predstavujú trovy právneho zastúpenia, ktoré boli vyčíslené nasledovne:

Právna zástupkyňa odporkyne si uplatnila odmenu za štyri úkony právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia, účasť na pojednávaní na Okresnom súde Ružomberok dňa 27.5.2015 a 22.7.2015 a 27.7.2015), za jeden úkon právnej služby prináleží právnej zástupkyne odmena vo výške 61,41 eur (v danom prípade išlo o opakujúce sa plnenie na určitý čas /24 mesiacov x 50,- eur = 1.200,- eur/, teda súd vychádzal zo základu 1.200,- eur), súd teda priznal právnej zástupkyne odporkyne odmenu 4x 61,41 eur a 4x režijný paušál k uvedeným úkonom právnej služby každý vo výške 8,39 eur. Celkom boli teda trovy právneho zastúpenia priznané vo výške 279,20 eur a tieto boli vyčíslené v súlade s ustanoveniami Vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 655/2004 Z.z. v platnom a účinnom znení.

Trovy právneho zastúpenia je navrhovateľ povinný zaplatiť na účet právnej zástupkyne odporkyne vedený v Tatrabanke a.s., pobočka Ružomberok, číslo účtu: 2921878298/1100 tak, ako to vyplýva z ust. § 149 ods. 1 OSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Žiline.

Podľa § 205 ods. 1 OSP v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) - ktorému súdu je určené; kto ho robí; ktorej veci sa týka a čo sleduje; musí byť podpísané a datované; je potrebný počet rovnopisov a s prílohami, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné - ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy - uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 OSP odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,

b/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie veci,

c/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistené rozhodujúcich skutočností,

d/ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e/ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti, alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205 a/,f/ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 OSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Podľa § 251 ods. 1 OSP ak povinný dobrovoľne nespĺní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.